

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

Διευθυντής
Π. Μ. ΣΤΕΦΑΝΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΠΑΡΑ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

ΕΚΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΘΑΝΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΗΔΕΙΑ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΑΡΦΑΝΗ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Α. ΑΡΦΑΝΗΣ

Αί από διμήνου αναπεμπόμενοι εὐχαί τῆς Ἐρμούπολεως καὶ τῆς Σύρου ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τοῦ Εὐαγγ. Ἀρφάνη ἀπέβησαν μάταιαι. Ὁ θάνατος ὑπερίσχυσε καὶ τὸν ἐπῆρε. Τὸ νόσημα τοῦ Ἀρφάνη, νόσημα καρδιακόν, ἦτο ἀθεράπευτον! Ἡδύνατο νὰ παραταθῆ ἡ ζωὴ αὐτοῦ, ἐὰν ὁ Εὐάγγελος Ἀρφάνης δὲν ἦτο ἐξαιρετικῶς φιλόφρωνος καὶ φιλοπόδοτος ἐπιστήμων. Διότι ταῦτα εἰσὶν ἀρεταὶ καὶ πλεονεκτημάτα ἀντικείμενα εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς θεραπείας τοῦ νοσήματος, ὑπὲρ τῆς ὁποίας ἐχρειάζοντο ἀποχὴ ἀπὸ πάντα κόπον, ἀπὸ πᾶσαν συγκίνησιν, ἀπὸ πᾶσαν πνευματικὴν ἀπασχόλησιν. Ἐγίνωσκε τὸν ἐπαπειλοῦντα αὐτὸν θάνατον, καὶ τὸν ἐβλεπεν ἐρχόμενον ἐναντίον του, ἀλλ' ἀντὶ τῆς προνοίας περὶ τῆς σωτηρίας τῆς ζωῆς του, ἐπεκράτει παρ' αὐτῷ ἡ ἀκατανίκητος φιλόφρωνος ἐξάσκησης τῆς ἰατρικῆς, καὶ ἡ ἀνένδοτος ἐπιμονὴ εἰς τὴν προαγωγὴν τῶν φιλανθρωπικῶν ἐπιστημονικῶν ἰδρυμάτων ἐν Ἐρμούπολει. Περὶ πάντων τούτων ἦτο διαρκῶς πολυμέριμος καὶ ἀεικίνητος εἰς βλάβην τῆς υγείας του. Οὕτως αἱ ἀρεταὶ αὐτοῦ ὑπῆρξαν ὀλέθριαι διὰ τὴν ζωὴν του, προσενηχθεῖσαν ὡς θυσία ὑπὲρ τῶν ἀπόρων ἀσθενῶν εἰς τὰ τέσσαρα ἄκρα τῆς πόλεως, ὑπὲρ τῶν ταλαιπώρων φρενοβλαβῶν, ὑπὲρ τῆς υγείας τῆς πόλεως, καὶ ὑπὲρ τῆς ἐπιστημονικῆς ὑπολήψεως τῆς φιλιότητος αὐτῷ Σύρου. Ἡ φιλανθρωπία του τῷ ὑπέσκαψε τὴν ζωὴν.

Τούτων ἕνεκα ὁ θάνατος τοῦ Εὐαγγέλου Ἀρφάνη ὑπῆρξε δι' ἅπασαν τὴν νῆσον ἡμῶν μέγα καὶ σφοδρὸν ψυχικὸν πλήγμα. Καὶ οὐδεὶς Ἐρμούπολιτης, οὐδεὶς Σύριος ἔμεινε ἀδιάφορος ἐπὶ τῷ θανάτῳ αὐτοῦ. Σύμπασα ἡ κοινωρία ἐθλίβη ἐλλεικρινῶς. Προεπέμψθη δὲ ὁ νεκρὸς αὐτοῦ εἰς τὸν τάφον, προϋσταμένον ἐπισήμως τῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως, ὑπὸ τῆς ἀναγνώσεως τῶν πολιτευομένων, τῶν ἐπιστημόνων, τῶν ἀνθρώπων τῶν γραμματέων, τῶν ἐμπόρων, τῶν βιομηχάνων, καὶ τῶν ἐργατικῶν συμπολιτῶν μας. Ἡ κηδεὶα αὐτοῦ, πάνδημος, ἐκ τῶν σπανίων ἐν Ἐρμούπολει μεγάλων κηδεῶν, ἦτο προσκύνημα, ὡς ὁ ἀξιότιμος Νομάρχης Κυκλάδων κ. Πετιμεζᾶς ἐχαροκτήρισε ἀπὸ τὴν ἐν τῷ ναφ τῶν ἀγίων Νικολάου. Καὶ τὸ προσκύνημα ἐκείνο ἐξηκολούθησεν, ἐν μέσῳ τοῦ θοῦρου τοῦ λαϊκοῦ, μέχρις ὅτου ὁ πολὺκλαυστος νεκρὸς κατεβιβάσθη εἰς τὸν τάφον τῆς οἰκογενείας Βοκοποπούλου, ἐν τῷ νεκροταφείῳ τοῦ ἀγίου Γεωργίου. Κατὰ τὴν κηδεῖαν τοῦ Εὐαγγέλου Ἀρφάνη ἀξιεπαίνως

αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως, ἰδίως ἡ Δημοτικὴ Ἐρμούπολεως, καὶ ἡ κοινωρία ὅλη ἀπέδειξαν, ὅτι εἰξεύρουσι νὰ τιμῶσι τοὺς συμπολίτας ἐκείνους, οἵτινες ἐμφοροῦμενοι ὑπὸ τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν Σύρον, εἰργάσθησαν ὑπὲρ αὐτῆς ὠφελίμως, καὶ ὑπῆρξαν ἐνεργητικώτατοι εἰς τὴν κοινωρίαν τῆς Ἐρμούπολεως καὶ τῆς Σύρου.

Ὁ Εὐάγγελος Ἀρφάνης ὑπῆρξεν ἀληθῶς ἑτακτος προσωπικότης μεταξὺ ἡμῶν. Ὁ δὲ θάνατος αὐτοῦ στερεῖ τὴν πόλιν ἀνδρὸς προστάτου καὶ ὠφελιμοτάτου εἰς τὴν κοινωρίαν. Εἶναι ἀπώλεια δυσαναπλήρωτος καὶ πρέπει νὰ εὐχόμεθα ἵνα οἱ ἀξιότιμοι συμπολίται καὶ φίλοι τοῦ μεταστάντος, μεθ' ὧν συνεργάσθη καὶ ἰδρυθήσων καὶ προήχθησαν τὰ ἐξόχως τιμῶντα τὴν πόλιν φιλανθρωπικὰ καταστήματα τοῦ «Ἀσύλου τῶν Φρενοβλαβῶν» καὶ τοῦ «Συλλόγου τῆς Ἑταιρείας», συνεχίσωσι μετὰ τοῦ αὐτοῦ ζήλου καὶ τῆς αὐτῆς φιλοπόδοτος μερίμνης τὴν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας καὶ προόδου αὐτῶν ἐπιμέλειαν ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ τόπου καὶ πρὸς κοινὴν εὐημερίαν. Ἰδίᾳ διὰ τὸν «Σύλλογον τῆς Ἑταιρείας» δὲν ἀμφιβάλωμεν, ὅτι ὁ ἐκ τῶν ἰδρυτῶν αὐτοῦ κ. Τσιρογιάννης, ἀντάξιος υἱὸς τοῦ ἀρίστου τῶν Δημάρχων τῆς Ἐρμούπολεως, θὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν εἰς κοινωφελῆ ἔργα καὶ διαρκῆ διατήρησιν τοῦ Συλλόγου.

Τὸ «Βῆμα» ἐθεώρησεν ἐπιβεβλημένον νὰ προσφέρῃ τὸν φόρον τῆς εὐλαβείας αὐτοῦ εἰς τὴν μνήμην τοῦ Εὐαγγέλου Ἀρφάνη, καὶ τὰ συλλυπητήρια αὐτοῦ πρὸς τὴν ἐρίτιμον σύζυγον, ἐκδιδόμενον ἐν ἐπτάκτῳ φύλλῳ, ἐν τῷ ὁποίῳ νὰ συγκεντρωθῶσιν, ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατόν, τὰ περὶ τοῦ βίου καὶ τῆς κηδεῖας τοῦ ἀειμνήστου ἱατροῦ, πρὸς γνῶσιν καὶ τῶν ἐκτὸς τῆς Σύρου συμπολιτῶν ἡμῶν.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΕΠΙ Τῷ ΘΑΝΑΤῷ ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΑΡΦΑΝΗ

ΔΗΜΑΡΧΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ Ζ. ΠΕΤΡΟΚΟΚΚΙΝΟΥ

Συνεδρίασις ἑτακτος τῆς 7ης Μαρτίου 1919.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Ἐρμούπολεως, συγκείμενον ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ Κ. Καλομενοπούλου Προέδρου, Ἐλ. Βαφία Γραμματέως, Γ. Ψιαζή, Ἐπ. Παπαδάμ, Γ. Βελισσαροπούλου, Κ. Δηλιγιάννη, Α. Μπούκουρας, Γ. Φουστάνος, Π. Κουλούρης, Α. Μπαρμπέτας, Μ. Ἀσημοῦτης, Ἰω. Κολοκούρης, Ε. Ἐλευθεριάδης, Χ. Θανοπούλου, Ι. Φραγκόπουλος.

Συνεβλήθη εἰς ἑτακτον συνεδρίαν, καὶ ἀκούσαν τοῦ κ. Δημάρχου ἀναγγελλαντος τὸν σήμερον ἐπιστημῶντα θάνατον τοῦ ἱατροῦ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ Ε. ΑΡΦΑΝΗ

καὶ ἐκδέσαντος, ὅτι ὁ μεταστὰς ὑπῆρξε τὸν Δῆμον Ἐρμούπολεως ἐπὶ εὐκοσασταίαν ἀφιλοκερδῶς καὶ προθύμως παρέχων τὴν ἰατρικὴν συνδρομὴν αὐτοῦ εἰς πάντας, φιλόπολις δὲ καὶ φλεγόμενος ὑπὸ τοῦ θείου τῆς ἐπιστήμης πυρός, κατεγίνετο εἰς τὰ ζητήματα τὰ ἀφορῶντα τὴν υγείαν τῆς πόλεως καὶ ἐπρωτοστάτησεν εἰς τὴν ἴδρυσιν τοῦ ἐνταῦθα Ἀπολυμαντηρίου, τοῦ Ἀσύλου τῶν Φρενοβλαβῶν καὶ τῆς Ἑταιρείας, καὶ εἰς πᾶν ὅ,τι ἐποφελῆς εἰς τὸν Δῆμον μας, καὶ προτεινάντος ἵνα ἡ Δημοτικὴ Ἀρχὴ ἐκδηλώσῃ τὴν λύπην αὐτῆς ἐπὶ τῇ ἀπώλειᾳ τόσοῦ ἐγκρίτου ἀνδρὸς καὶ διὰ τὰ ἐν τοῖς πρακτικοῖς ἀναφερόμενα.

Ὁμοφώνως ψηφίζει :

Ἐκφράζει τὴν βαθεῖαν θλίψιν αὐτοῦ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ συμπολίτου ἡμῶν Εὐαγγέλου Ε. Ἀρφάνη, ἱατροῦ.

Ἀποφασίζει ἵνα ἐν σώματι ἀκολουθήσῃ τὴν κηδεῖαν τοῦ μεταστάντος. Νὰ ὑψωθῆ καὶ παραμείνῃ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τῆς κηδεῖας μεσίστιος ἡ σημαία τῆς Δημαρχίας.

Διαπέμψῃ τὰ συλλυπητήρια αὐτοῦ πρὸς τὴν ἀξιότιμον χήραν καὶ πᾶσαν τὴν λοιπὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.

Ὁ Πρόεδρος
Κ. ΚΑΛΟΜΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς
ΕΛΕΥΘ. ΒΑΦΙΑΣ

Τὰ Μέλη

Γ. Ψιαζή, Ἐπ. Παπαδάμ, Γ. Βελισσαροπούλου, Κ. Δηλιγιάννης, Α. Μπούκουρας, Γ. Φουστάνος, Π. Κουλούρης, Α. Μπαρμπέτας, Μ. Ἀσημοῦτης, Ἰω. Κολοκούρης, Ε. Ἐλευθεριάδης, Χ. Θανοπούλου, Ι. Φραγκόπουλος.

Ἀκριβῆς ἀντίγραφον.
Ἐν Ἐρμούπολει τῆ 7 Μαρτίου 1919.

Ὁ Δημάρχων
Α. ΣΟΦΙΑΝΟΣ

Η ΙΑΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΣΥΡΟΥ

ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγελίᾳ τοῦ θανάτου τοῦ Προέδρου καὶ ἐγκρίτου μέλους αὐτῆς

Εὐαγγέλου Ἀρφάνη

ἱατροῦ,
καὶ λαβοῦσα ὑπ' ὄψει τῆς ὑπηρεσίας ὡς ἐκείναιτε προσέφερεν ὁ μεταστὰς,

Ἐψηφίσαιτο :

α'). Νὰ ἐκφρασθῶσι τὰ συλλυπητήρια τῆς Ἑταιρείας εἰς τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ.
β'). Νὰ κατατεθῆ στέφανος ἐκ φυσικῶν ἀνθέων ἐπὶ τῆς σοροῦ αὐτοῦ.
γ'). Νὰ ἀκολουθήσῃ τὰ μέλη τὴν κηδεῖαν αὐτοῦ.
δ'). Νὰ ἐκφωνηθῆ παρ' ἐνὸς μέλους ἀποχαιρετιστήριος προσφώνησις.

ε'). Νὰ διακόψῃ τὰς συνεδριάσεις ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας.

Ἐν Ἐρμούπολει τῆ 7 Μαρτίου 1919.

Ὁ Πρόεδρος Ἀντιπρόεδρος
Δ. Σ. ΜΠΑΡΜΠΕΤΑΣ

Ὁ Γραμματεὺς
Μ. ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΣΥΡΟΥ

Συνεβλήθη εἰς ἑτακτον συνεδρίαν ἐπὶ τῇ θλιβερῇ ἀγγελίᾳ τοῦ θανάτου τοῦ ἐγκρίτου μέλους καὶ Ἀντιπροέδρου αὐτοῦ

Εὐαγγέλου Ἀρφάνη

ἱατροῦ,
καὶ λαβὼν ὑπ' ὄψει τῆς ὑπηρεσίας ὡς ἐκείναιτε προσέφερεν ὁ μεταστὰς,

Ψηφίζει :

α'). Νὰ ἐκφρασθῶσι τὰ συλλυπητήρια τοῦ Συλλόγου εἰς τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ.
β'). Νὰ κατατεθῆ στέφανος ἐκ φυσικῶν ἀνθέων ἐπὶ τῆς σοροῦ αὐτοῦ.
γ'). Νὰ ἀκολουθήσῃ τὰ μέλη τὴν κηδεῖαν αὐτοῦ.

δ'). Νὰ ἐκφωνηθῆ παρ' ἐνὸς μέλους ἀποχαιρετιστήριος προσφώνησις.

Ἐν Ἐρμούπολει τῆ 7 Μαρτίου 1919.

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Ε. ΤΣΙΡΟΠΙΝΑΣ Ν. ΒΡΑΤΣΑΦΟΛΗΣ

Η ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΩΣ

ἐξέδωκε τὸ ἐπόμενον ψήφισμα :

1). Νὰ διακοπῶσιν αἱ ἐργασίαι τῆς «Φιλανθρωπικῆς Ἐπιτροπῆς» ἐπὶ δεκαπενθήμερον.

2). Νὰ ἀναρτηθῆ ἐπὶ δεκαπενθήμερον μεσίστιος ἡ σημαία τοῦ Ἀσύλου.

3). Νὰ παρακαλοῦνται τὰ μέλη τῆς «Φιλανθρωπικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐρμούπολεως» τὴν κηδεῖαν αὐτοῦ.

4). Νὰ κατατεθῆ ἐπὶ τῆς σοροῦ αὐτοῦ στέφανος.

5). Νὰ ἀναρτηθῆ ἡ εἰκὼν αὐτοῦ εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων τοῦ Ἀσύλου, καὶ

6). Νὰ ἐκφρασθῶσιν ἐγγράφως τὰ συλλυπητήρια τῆς Φιλανθρωπικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ.

Ἐν Ἐρμούπολει τῆ 7 Μαρτίου 1919.

ΕΝ Τῷ ΟΙΚῷ ΤΟΥ ΝΕΚΡΟῦ

Ἡ «Ἱατρικὴ Ἐταιρεία» διὰ τοῦ Π. Μ. Στεφάνου καὶ Δημ. Μπαρμπέτας καὶ ἄλλων μελῶν ἐκφώνησεν τὸ ὡς ἑξῆς :

Πολύτιμε νεκρέ !
Ἀγαπητὲ συνάδελφε !

Μετ' ἀφάντου λύπης ἡ «Ἱατρικὴ Ἐταιρεία Σύρου» καταθέτει δι' ἐμοῦ τῆς σοροῦ σου τὸν στέφανον τούτον, ἐλάχιστον δῆγμα εὐγνωμοσύνης διὰ πρὸς αὐτὴν πολλαπλῶς καὶ μεγάλας ἐργασίας σου καθ' ὅσον τὸν μακρὸν ἐπίβιον σου βίον.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ

ἐπὶ τῇ καταθέσει τοῦ στεφάνου
«τοῦ Συλλόγου τῆς Ὑγιεινῆς»
ἐντολῇ τοῦ Προέδρου αὐτῆς ὑπὸ
Δ. Α. ΠΑΠΠΑΔΑΜ
ΙΑΤΡΟΥ

Μετ' ἀνεκφράστου λύπης καὶ συντετριμμένης καρδίας ἐπὶ τῇ θλιβερῇ ἀγγελίᾳ τοῦ θανάτου σου ἀγαπητέ καὶ πολυτίμη συνάδελφε, προσέρχομαι πρὸς τὴν πενθίμου σοοῦ, ἐντολῇ τοῦ Προέδρου τῆς «Ὑγιεινῆς», ὅπως καταθέσω ἐπὶ τοῦ φερέτρου σου ἕκ μέρους τοῦ «Συλλόγου τῆς Ὑγιεινῆς», τὸν στέφανον τοῦτον, διὰ τὴν ἐξοχὸν ἐπιστημονικὴν σου ἀξίαν καὶ τὴν πρὸς σέ ἀγάπην.

Δέξαι, εὐγενεστάτη ψυχῇ, εὐμενῶς αὐτόν, ὡς μικρὰν ἐκδήλωσιν τῶν δυσερμηνεύτων συναισθημάτων, ἅτινα κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην κατέχουσι τὴν καρδίαν ἀπάντων τῶν συναγωνιστῶν σου.

ΛΟΓΟΣ ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ

εἰς τὸν νεκρὸν τοῦ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΑΡΦΑΝΗ

ἑκφωνηθεὶς

ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἀγίου Νικολάου

ὑπὸ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΠΕΡΙΦΑΝΑΚΗ
ιατροῦ.

Νέος καὶ πάλιν ἠνοιχθὴ τάφος, ἵνα δεχθῇ τὴν τετιμημένην σορὸν φιλάτου συναδέλφου. Ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον ἐκλείπου προύρωτος οἱ διαπρεπότεροι τῶν ἱατρῶν τῆς πόλεώς μας, ἀφίοντες ὀπισθεν τῶν κενῶν ἀπλήρωτων.

Ὅτι ἐνόμίζε τις ὅτι ὁ θάνατος, ἐκδικούμενος δι' ὅσα θύματα ἀπέσπασαν αὐτοὶ ἐκ τῶν ὄνυχων του, κατόπιν ἀπέλιπιδος ἐνίστε πάλης, πλήττει δι' ἀλληπαλλήλων θανασίμων πληγμάτων τοὺς ἐπιλέκτους τῆς ἱατρικῆς μύστης.

Καὶ ἐφόσον μὲν τὸ τέρμα τοῦ βίου ἐπέβλη συμφώνως πρὸς τοὺς ἀναλλοιώτους ὅμους τῆς φύσεως, μετὰ μακρὰν ἐπιτυχεῖν ἠσθένειαν καὶ τὴν οἰκταν ὑποχρεώσεις του, ἢ προκαλοῦν τὸ δυστυχήματός του, ἢ προκάλουν ἀπὸ τῆς κοινῆς, διὰ τὴν στήρσην προσφιλοῦς προσώπου καὶ χρηστοῦ καὶ χρήσιμου πολίτου, ἐκπληρώσαντος κατὰ μέγα μέρος τὸν προορισμόν του.

Ὅταν ὅμως ὁ θάνατος, κεραυνοβόλως πλήττων, καταρρίπτῃ ὑπάρξεις υπέρβους, ἐν πλήρει δράσει· ὅταν στερῇ τὴν κοινωδίαν ἐλλεικτοῦ καὶ εὐεργετικῶν μέλους· ὅταν ἀτερῇ τὴν ἐπιστήμην ἐμπνευσμένου καὶ ἀφοσιωμένου σκαπνέως· ὅταν ἀφάρπαξῃ ἀπὸ τοῦ κόλπου νεαρῶς συζύγου λατρευτόν σύντροφον, ὅταν ἀποχωρήσῃ τὸν πατέρα προσφιλοτάτου νεωπίου, τοῦ ὁποίου οὗτος δὲν ἔσχε τὴν ὑψηλὴν εὐτυχιάν· ὅταν ἀπολαύσῃ τὰ πρῶτα μελετήματα ὅταν ἀφαιρῇ ἀπὸ ἀδελφοῦ καὶ λοιποὺς συγγενεῖς ἐκείνων ὅστις ἦτο τὸ ἐνδαλμά των, καὶ ἀφίην συναδέλφους καὶ φίλους συντετριμμένους ἐκ τῆς δδύνης, τότε ἢ συμφορὰ εἶνε ἀπείρως τραγική.

Ἡ ἀπόλλαια ἢ τὸσον πρόωρος τοῦ Εὐαγγέλου Ἀρφάνη, προκαλεῖ εἰς πάντας δδυνήρὰ συναισθημάτων, ὡς εὐγλωτῶς μαρτυροῦν τὰ δάκρυα ἢ τὰ στεγνὰ ἐκ τῆς θλίψεως πρόσωπα τῶν παρεστῶτων, οἵτινες ἀθρόοι προσήλθον ἵνα προσπαθήσονται, ἐπὶ τῷ νεκρῷ, πρὸς τὸν προσφιλῆ νεκρῶν.

Ὁ Εὐάγγελος Ἀρφάνης, ἀπὸ ἐπεράτωσε τὰς Γυμνασιακὰς του σπουδὰς ἐν τῇ Γυμνασίῳ Ἑρμούπολεως, ἐνεγράφη εἰς τὴν ἱατρικὴν, πρὸς ἣν ἠσθάνετο ἀκατανίκητον κλίσην. Μετὰ τὸ ἐπιτυχὲς πέρας τῶν ἱατρικῶν του σπουδῶν ἐν Ἀθήναις, ἐπὶ βραχυτάτον μόνον χρόνον ἐλάσχησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐνταῦθα, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Παρίσιος πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἐπιστημονικῶν του γνώων καὶ ἀπόκτησιν ὄλων ἐκείνων τῶν ὁρίων ἅτινα εἶσιν ἀπαραίτητα δι' ἱατρικὴν ἀντάξιον τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς.

Μετὰ τριετίαν ἐπανακάμψας ἐξ Εὐρώπης, ἀρτίως μεμορφωμένος θεωρητι-

κῶς τε καὶ πρακτικῶς κατῆλθεν ἐνθουσιώδης εἰς τὸν ἀγῶνα. — Πεπρωτικοί δὲ θαφίλως ὑπὸ τῆς φύσεως διὰ πολλῶν διανοητικῶν καὶ ψυχικῶν χαρισμάτων, εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐπεβλήθη μετὰ τῶν συναδέλφων του.

Κατ' ἀρχὰς διωρίσθη δημοτικὸς ἱατρός. Ἡ δρᾶσις του ὡς Δημοτικοῦ ἱατροῦ ὑπῆρξεν ὑπόδειγμα αὐτοθυσίας, φιλανθρωπίας, ἀφοσιώσεως πρὸς τοὺς πάσχοντας. Κατὰ τὴν περίοδον ταύτην τοῦ ἐπιστημονικοῦ του σταδίου, ἐξωτερικεύθησεν ἐν ὄλῳ αὐτῶν τῷ ὕψει, τὰ εὐγενῆ τῆς ψυχῆς του αἰσθήματα καὶ ἐξεδηλώθησεν αἱ ὑψηλαὶ ἀντιλήψεις, ἅς εἶχε σχετικῶς μετὰ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ὑψηλοτέρου καὶ εὐγενεστέρου τῶν ἐπαγγελάτων. Δὲν ὑπῆρξε μόνον ὁ ἀφιλοκερδὴς ἱατρός, ὁ πρόθυμος πρὸς πάντας καὶ κατὰ πᾶσαν ὥραν, ὁ γαλήνιος καὶ εὐπροσῆγορος πάντοτε, ὁ σίσηρχετο εἰς τὸ δωματίον τῶν ἀρρώστων μετὰ τὸ μειδίωμα καὶ τὴν ἐνθάρρυνσιν εἰς τὰ χεῖλη· δὲν ὑπῆρξε μόνον ἱατρός θεραπεύων δεξιῶς τὰς ἀσθενείας, ἦτο καὶ ὁ προστάτης τῶν δυστυχῶν, τὸ στήριγμα τῶν ἀδυνάτων, ὁ παρήγορος ἄγγελος τῶν ἀπηλίπισμένων.

Εἰς ὄσους ἐκ τῶν ἀσθενῶν του δὲν ἠδύνατο νὰ παράσχη τὴν ἴασιν, παρείχε τὴν ἐλπίδα, τὸ θεῖον τοῦτο δῶρον, τὴν ὑστάτην ταύτην εὐεργεσίαν. Ἐν παντὶ ἀρρώστω ἐβλεπεν ἄμιον τὸν πάσχοντα, οὐτινος ἦκουε μεθ' ὑπομονῆς καὶ ἀγαθότητος τὰ παράπονα, τὴν ἀνυπομονήσαν καὶ τὰς ἀδικίους ἐνίστε κρίσεις. Συνεχώρει τὴν ἀχαριστιάν τῶν οἰκείων, τὴν συνήθη ταύτην ἀμοιβὴν τῶν ἱατρῶν. Ἐπιεικῆς εἰς τὰς παραλόγους ἀπαιτήσεις των, παρείχεν εἰς ἀντάλλαγμα τὴν ἀνακούφισιν τῶν σωματικῶν ἀλγηδόνων, ἀνύψου τὸ κλονισμένον ἠθικὸν τῶν πασχόντων, καὶ ἐνεφύτα εἰς αὐτοὺς, ἐὰν ὄχι τὴν πεποίθησιν, τοὐλάχιστον τὴν ἐλπίδα τῆς ἰάσεως, παρέχων αὐτῶν αὐτῶν τὴν εὐθανασίαν. Καὶ ἐπέπρωτο αὐτοῦς — ὦ εἰρωνεῖα σιληρᾶ τῆς εἰραρμένης! — ἐπέπρωτο λέγω αὐτοῦς, ὅστις τόσον ἐγλύκανε τὰς τελευταίας στιγμὰς, νὰ στερηθῇ τοῦ εὐεργετήματος αὐτοῦ τῆς ἐλπίδος! Παριστάμεθα δὲ ἀπὸ καιροῦ θεαταῖ τοῦ σπαρτακτικοῦ θεάματος ἀνθρώπου, παρακολουθοῦντος ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν τὰς προόδους τῆς νόσου του, βλέποντος τὴν ζωὴν του σθενυμένην καὶ ἐπερχόμενον τὸ τέρμα, ὅπου θὰ τὸν ἐχωρίζεν ἀπὸ παντὸς ὅτι ἡγάπησεν ἐν τῇ ζωῇ. Εὐτυχεῖς ὄσοι εἰς τοιαύτας τραγικὰς στιγμὰς ἔχουσιν ὡς στήριγμα στερεὰς θρησκευτικὰς πεποιθήσεις.

Ὡς δημοτικὸς ἱατρός ἐδρασεν εὐεργετικώτατα. Ἡ περίοδος ἐκείνη τῆς ἱατρικῆς τοῦ προσφιλοῦς συναδέλφου σταδιοδρομίας, ἢ ἀφίση ἐποχὴν εἰς τὰ ἱατρικὰ χρονικά τῆς πόλεώς μας. Ἄς χρησιμεύσῃ δὲ ὡς ὑπόδειγμα εἰς τοὺς διαδόχους του. Τῇ εἰσηγήσει του καὶ τῇ ὑποδείξει του, ἰδρῶθη τὸ Δημοτικὸν Ἀπολυμαντήριον, ἐν τῷ ὁποίῳ λειτουργεῖ εἰς τῶν τελειωτέρων κλιδάνων. Χάρη εἰς τὴν ὑπαρξιν τοῦ Ἀπολυμαντηρίου ἐν Σύρῳ, πολλάκις ἢ νῆσοις μας ἀπέφυγε κλειστάς λοιμώδεις νόσοις· ἄλλοτε δὲ πάλιν κατέπνιξε τοιαύτας, πρὶν ἐπέλθωσι καταστροφαί, ἀναπότρεπτοι ἄλλως.

Ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ διαπρεπτοῦ συναδέλφου κ. Βρατσαφόλῃ Ἴδρυσε τὸ τέλειον ὑπὸ πᾶσαν ἐποψὴν Ἠλεκτροθεραπευτήριον, ὅπου τιμᾶ τὴν πόλιν μας, καὶ ἀνεκτιμητὸς ὑπηρεσίας παρέχει εἰς τοὺς πάσχοντας συμπολίτας μας.

Ὑπῆρξεν ἐπισημοῦς δρᾶσεως, ἀλλὰ κέντρον ἀξίον λόγου, ἀπολαύον τῆς ἐκτιμῆσεως καὶ τῶν ἠμετέρων καὶ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐπιστημόνων. Αὐτὴ ἦτο ἡ ἰδεολογία του, αὐτὸς ὁ εὐγενὴς σκοπὸς, πρὸς ὃν ἔτεινον ὄλοι του αἱ προσπάθειαι. Καὶ τοῦτον ἐπέτυχε διὰ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ἀσύλου τῶν Φρενοβλαβῶν, ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῆς Φιλανθρωπικῆς Ἐπιτροπῆς Ἑρμούπολεως, καὶ διὰ τῆς συστάσεως τοῦ Συλλόγου τῆς Ὑγιεινῆς ἐν Σύρῳ, τῇ χρηματικῇ βοηθείᾳ εὐγενῶν, φιλανθρώπων συμπολιτῶν. Οὐδὲ ἀπαυσε ἐπικοινωνῶν μετὰ τῶν ἐπιστημονικῶν κέντρων ἐν Εὐρώπῃ διὰ τῆς ἀποστολῆς μελετῶν δημοσιευθεῖσων ἐν τῇ «Paris-medical» τῶν Παρισίων καὶ διὰ τῆς συμμετοχῆς του ἐν τῇ συνεδίῳ τῶν

Βρυελλῶν τῶν φρενολόγων καὶ νευρολόγων ἱατρῶν, εἰς ὃ ὑπέβαλεν ἀνακοίνωσιν περὶ τῆς περιθάλψεως τῶν πτωχῶν παραφράων ἐν Ἑλλάδι, δημοσιευθεῖσαν ἐν τοῖς πρακτικοῖς τοῦ συνεδρίου ἐκείνου.

Ἐν μέσῳ τῶν ἀπείρων ἀσχολῶν του δὲν παρέλειπε τὴν ἐπιστημονικὴν μελέτην καὶ τὴν προσπάθειαν πρὸς προαγωγὴν τῆς ἱατρικῆς. Πλεῖστοι μελέται του ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὴν «ἱατρικὴν Πρόδοτον» καὶ διάφορα ἄλλα ἐπιστημονικὰ περιοδικὰ, ἐπισπάσασι τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ἱατρικοῦ κόσμου. Μεταξὺ τῶν ἔργων του καταλέγεται καὶ ἐπιτυχεστάτη μετάφρασις ἔργου περισπουδάστου τοῦ Κ. Laverau περὶ ἐλωδῶν πυρετῶν. Ἐνεκεν τῶν ἐπιστημονικῶν του ἐργασιῶν ἐξελέγη μέλος τῆς ἱατρικῆς Ἐταιρίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐτιμήθη δὲ καὶ ὑπὸ τῆς Πολιτείας διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ τὴν κοινωνικὴν αὐτοῦ δρᾶσιν μετὰ τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτήρος.

Εἰς πᾶν ζήτημα δημοσίας ὑγείας ἐπρωτοστάτει, παρέχων γνώμας πεφροτισμένας, αἵτινες διευτυπώθησαν εἴτε εἰς ἐγγράφα πρὸς τὰς ἀρμοδίας ἀρχὰς, εἴτε εἰς γλαφυρὰ δημοσιεύματα.

Ἡ εὐεργετικὴ δρᾶσις τοῦ Εὐαγγέλου Ἀρφάνη, ἀπὸ τῆς ἱατρικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀπόψεως, ἐξεδηλώθη ὑπὸ τὰς εὐγενεστέρας καὶ ὑψηλοτέρας αὐτῆς ἐκφάνσεις. Ἐν εὐεργετικῶν ἵδρυμα, ὅπου ἐστέγασε τόσους ἀποκλητήκους τῆς Μοίρας, τὸ «Ἀσυλον τῶν Φρενοβλαβῶν», εἶνε δημιουργήμα τοῦ ἐκλιπόντος συναδέλφου. Αὐτὸς ἔσχε τὴν πρωτοβουλίαν, αὐτὸς ἔπεισεν ὀλίγους κατ' ἀρχὰς φίλους νὰ τὸν βοηθήσωσιν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ὑψηλῆς ἰδέας, ἣν ἀνελάμβανε νὰ καταστήσῃ πραγματικότητα. Κατέβησε νὰ μεταδώσῃ καὶ εἰς τοὺς ἄλλους τὸν ζῆλον καὶ τὴν ἐνθουσιασμόν του, ἔπεισε καὶ τοὺς μᾶλλον διστακτικοὺς διὰ τῆς θερμῆς καὶ εὐγλωττίας, ἣν ἀνέπτυσσεν, ὁσάκις ἀνελάμβανε τὴν ὑποστήριξιν δικαίας καὶ εὐγενοῦς ὑποθέσεως.

Ἡ ἴδρυσις τῆς Ἐταιρίας τῆς Ὑγιεινῆς πρὸς καταπολέμησιν τῆς φυματώσεως ἐν Σύρῳ, ὀφείλεται πρωτίστως εἰς τὴν προσπάθειαν τοῦ πολυκλαύστου συναδέλφου. Μέχρι τῶν τελευταίων του στιγμῶν ἐδείκνυε τὸ ἐνδιαφέρον του καὶ ἐξέφραζε τὴν πεποίθησιν του περὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἀγῶνος μας. Οὐδέποτε ἀμφέβαλε περὶ τῆς γενναιοδωρίας τῶν πλουσίων μας, προκειμένου μάλιστα περὶ ἀγῶνος, ὅστις προῦρισται νὰ προστατεύσῃ καὶ νὰ προφυλάξῃ τὴν ὑγιάν ἀπάσης τῆς πόλεως.

Ἀγαθὸς τὴν ψυχὴν, πρὸς, εὐπροσήγορος, συμμιδαστικός πάντοτε, κατέκτησε τὴν ἀγάπην τῶν συναδέλφων σου, οἵτινες δις ἐξέλεξαν αὐτόν Πρόεδρον τῆς ἱατρικῆς Ἐταιρίας. Σύντροφος εὐχάριστος, εὐγλωττος ὀμιλητῆς, κατέκτα τοὺς ἀκροατὰς του, οἵτινες ἐνετρώφων εἰς τὰς ἀφηγήσεις του.

Συνδεθεὶς διὰ γάμου μετὰ νεαρὰν καὶ εὐγενὴ κόρην τῆς ἐγκρίτου καὶ πατριαρχικῆς οἰκογενείας Βοκοτοπούλου, ἐβλεπε τὴν εὐτυχιάν νὰ τῷ προσμειδᾷ. Κακὸς δὲ μωρὸν δαίμων συνέτριψε τὴν εὐτυχιάν ταύτην, καὶ βιαίως ἀπέσπασεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἀγκάλῆς τῆς ἀφωσιωμένης συζύγου του, ἀπὸ τοῦ ἐναγκαλισμοῦ τοῦ ἀγαπητοῦ του τέκνου, ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ, ἀπὸ τοῦ συγγενεῖς, διὰ τοὺς ὁποίους περιέκλειεν εἰς τὰ στήθη του θησαυροὺς ὄλους ἀγάπης.

Πολίτης ἐνάρετος καὶ εὐεργετικὸς, φιλόπατρις καὶ ἐνθουσιώδης, κεκοσμημένος ἐπὶ ἀπερισπασίᾳ ἀρετῶν, ἠθικῶν καὶ συμπολιτῶν του, οἵτινες ἀμέριστον εἰδειξαν ἐμπιστοσύνην καὶ ἐκτίμησιν πρὸς τὸν ἐγκριτον ἱατρὸν, καὶ κατὰ τῶν ξένων, οἵτινες τῷ ἀνέθεσαν διαφόρους ὑπηρεσίας. Ἀπὸ ἐτῶν δὲ διατελεῖ ἱατρός τῆς Ἀγγλικῆς Τηλεγραφικῆς Ἐταιρίας, παρασχὼν αὐτῇ ὑπηρεσίας πολυτίμου.

Τοιοῦτος εἶνε ὁ συνάδελφος, οὗ τὸν πρόωρον θάνατον σήμερον θρηνοῦμεν. Ἀπῆλθε μετὰ τὴν πικρίαν εἰς τὰ χεῖλη, ἀποχωρίζομενος, τόσον σιληρῶς καὶ τόσον πρῶτως, νεαρῶς καὶ ἀφωσιωμένης συζύγου, προσφιλοῦς τέκνου, γονέων καὶ ἀδελφῶν, οἵτινες διὰ τῆς θερμότερας ἀγάπης τὸν περιέβαλλον, συναδέλφων καὶ φίλων εἰλικρινῶς ἀγαπώντων αὐτόν. Καταλείπει τὸ ἔργόν του, ἐν τῇ ἀκμῇ

τῆς δρᾶσεως του εὐρισκόμενος, ἡμιτελὲς, καὶ ἀπέρχεται τοῦ κόσμου τοῦτου φθαρεὶς προῦρωτος σωματικῶς, φθορεὶς ψυχικῶς, καταρρεῦσας τὸν ἐνωρὶς, συνεπέα τῶν κόπων, τῶν συνειρήσεων, τῶν πικριῶν τοῦ ὑψηλοτέρου καὶ ἀχαριστοτέρου τῶν ἐπαγγελάτων. Ἐὰν ἡ ψυχὴ του περιπταταται ἐν μέσῳ ἡμῶν, ἢ ἀντήληση βεβαίως παρηγορίαν, κατὰ τὴν ἐπίσημον ταύτην στιγμὴν, ἀπὸ τῆν ἄλλον θλίψιν, ἣν προὐκάλεσεν ὁ θάνατός του εἰς πάντας. Οἱ ἀπαρηγόρητοι οἰκτεῖται τοὺς ἀποκομίσωσι θάρρος καὶ ἀνακούφισιν, βλέποντες τὴν πάνδημον συμμετοχὴν εἰς τὴν δδύνην αὐτῶν.

Σὺ δὲ, ἀγαπητέ συνάδελφε, δέχθητι τὰ δάκρυα καὶ τὸν ἀσπασμόν τῶν συναδέλφων σου, καὶ τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι οὐδεὶς θὰ ἀναφέρωσι πάντοτε τὸ ὄνομά σου μετὰ σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης.

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ
ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ Δ. ΠΑΠΠΑΔΑΜ
εἰς τὸν νεκρὸν τοῦ ἱατροῦ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΑΡΦΑΝΗ

Ὅταν τὸ ἀπαίσιον τοῦ θανάτου σου ἄγγελμα ἐγγνώσθη, ἀγαπητέ καὶ πολυτίμη συνάδελφε, ἐπεβάλετό μοι ὅπως σὲ ἀποχαιρετίσω ἐξ ὀνόματος τῆς ἱατρικῆς Ἐταιρίας, ἥς ἐπαξίως προϊστασο. Εἶναι ἀληθές ὅτι πολὺ ἐδίστασα, διότι «οὐ παντὸς παρέρχεσθαι ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον» καὶ τέχνην ἰδιόζουσα, ἀλλὰ καὶ φαντασίαν ἀπαιτεῖται εἰς ἐπιτυχὴ ἐπιτέλειαν τοῦ θλιβεροῦ αὐτοῦ καθήκοντος· ἐν τοῦτοις μὲ δὴ τὴν τὴν ἀσθένειαν τῶν δυνάμεών μου δὲν ἠδύναμην νὰ παρέλθω, καθόσον ἐπιτακτικώτερον καθίστα τοῦτο ἢ θέσις σου παρὰ τῷ ἱατρικῷ σώματι, ἀλλὰ καὶ ἰδιαιτέρα ἀγάπη διὰ τῆς βποίας μετὰ περιέβαλες.

Βεβαίως παντὸς ἐπαίγου ἀξίαι εἰσὶν οἱ εἰς θεῖον ἐπιφανῆ ἐν τῇ κοινωδίᾳ ἀνερχόμενοι, καὶ πολλαχῶς χρήσιμοι ἀποκαθιστάμενοι, τοῦτους ὅμως ὑπερβάλλουσι ὄσοι ἀνευ ἐφοδίων οἰκογενειακοῦ παρελθόντος, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀξίας των ἀποδύονται εἰς τὴν κοινωδίαν διαπάλην, καὶ κατορθοῦσι μόνον των, διὰ τῆς ἀτομικότητός των νὰ δρᾶσωσι καὶ διακρέψωσιν ἐν αὐτῇ· εἰς τὴν τάξιν τῶν τελευταίων τούτων ἀνήκει ἀναμφιβόλως καὶ ὁ Εὐάγγελος Ἀρφάνης, καὶ ἡ ἀληθεια αὐτῇ ἀποτελεῖ διὰ σὲ τὸν μεγαλοπρεπέστερον καὶ εὐωδέστερον τῶν στεφάνων τὸν ὅποιον ἠδύνατό τις νὰ κατασκευάσῃ ἐκ τῶν εὐωδῶν ἀνθῶν τῆς ἀγαπητῆς σου Ἑρμούπολεως, καὶ τὸν μεγαλείτερον ἔπαινον ἢ ἐγκώμιον, ὅπου δεξιοὺς κάλαμος καὶ εὐφάνταστος διάνοια ἠδύναντο ὑπερ σοῦ νὰ διαπλάσωσι· καὶ διὰ τοῦτο ἦδη ὅτε ἡ παγερὰ τοῦ θανάτου σου πνοὴ ἐνέκρυσσε διὰ παντὸς τοὺς παλμούς τῆς εὐγενοῦς σου καρδίας, πενθεὶ ἢ πόλις δὴ καὶ μετὰ δακρύων προπέμπει τὸν νεκρὸν σου, ἀγαπητὴ Εὐάγγελε.

Χρηστὸς ἀπὸ χαρακτῆρος καὶ ἐξ ἀνατροφῆς, μετ' ἀρτίαν ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν καὶ μοναδικὴν εὐγένειαν αἰσθημάτων, ἐξήσχησε μετ' αὐταπαρνήσεως καὶ ἀφιλοκερδείας τὴν θείαν τοῦ Ἀσκληπιοῦ τέχνην, πάντοτε προσηλωμένος καὶ μετὰ ζήλου ἐγκώπτων, εἰς διειδήποτε νέον ἐν τῇ ἐπιστήμῃ ἀνεκαλύπτετο, ἐφαρμοζῶν καὶ μελετῶν συνάμα τὰ πρακτικὰ αὐτοῦ ἀποτελέσματα· ἀλλὰ καὶ ὁσάκις ἐπρόκειτο νὰ προσφέρῃς τὰς ὑπηρεσίας σου εἰς τὰς πόλεις, ἐπέσχετο ἀποστρεφθεῖς συνεργάτης, ἐλάμβανε τὴν πρωτοβουλίαν, μοχθῶν καὶ ἀγωνιζόμενος ὅπως φέρῃς εἰς αἴσιον πέρας. Εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ Εὐαγγέλου ὀφείλεται ἢ ἐκ τοῦ μηδενὸς ἴδρυσις ἐν τῇ πόλει μας τοῦ ἀρίστα λειτουργούντος σήμερον Ἀσύλου τῶν Φρενοβλαβῶν· εἰς τὴν πρωτοβουλίαν ἐπίσης τοῦ Εὐαγγέλου ὀφείλεται καὶ ὁ Ἀπολυμαντικὸς Κλιδικὸς, ὅμοιον τοῦ ὁποίου ἐλάχισται πόλεις τῆς Ἑλλάδος ἔχουσι νὰ ἐπιδείξωσι. Ἐκτός τῶν ἱδρυμάτων τούτων, πρόσφατον παράδειγμα τῆς πρὸς τὴν ἐπιστήμην αὐταπαρνήσεώς του, ἔχομεν τὸν ἀρτιύστατον «Σύλλογον τῆς Ὑγιεινῆς», διὰ τὴν ἴδρυσιν τοῦ ὁποίου μετ' ἐνθουσιασμοῦ εἰργάσθη, ἰδρυθέντα δὲ, περι-

ΥΓΓΛ... εὐνοσίαν, ὑπερ... τοῦ... ἀπο... τοῦ...

κόσμοις και κατηγλάττες διά της απιστη-
μονικής σου αγγίλης και της προθύμου
συνεργασίας σου, δι' ο βαθύτατα αισθά-
νεται τον πόνο επί τη γερύσει, Σου,
του ιδρυτού, του αντιπροέδρου, του εδραι-
ωτάτου αυτού στύλου· διὰ τοιοτήτων την
μνήμη σου θα πείρησεν και θα περι-
θάλλη εις τους κόλπους αυτού ως κέν-
τρον επιστημονικού ενθουσιασμού και επι-
στημονικής βελουσίας.

Αφ' ης στιγμής, αγαπητέ και πολύ-
κλαυστε συνάδελφε, νόσος δεινή και σο-
βαρά ρέξαστο να σε άγη βαθμηδόν εις τον
τάφον, πάντες διηρητώμεθα περί της υ-
γείας σου, και από καρδίας ηυχόμεθα
επ' ανέρρωσίν σου. Μάτην όμως· εις ου-
δέν ισχύον αι της επιστήμης προσπά-
θειαι, και ο θάνατος σου επήλθε σκληρός.
Ναι, σκληρός δια την δύστηνον οικογέν-
νειάν σου, ης ησο προστάτης· δια την
κοινωνίαν, ης αγαπητός μέλος ετύχωνες·
δια τους συναδέλφους σου, προς ους αγα-
πητός και μελιχίος ενιενύσασ.

Το όνομά σου συνεδέσθη μεθ' ήμων δι'
αρκήτων δεσμών, δι' ο βάρεως φέρομεν
και θα φέρωμεν την πρόωρον απώλειάν
σου, και δεν θα παύσωμεν διακηρύσσοντες
άληθισμόν των άρετων σου επί τη α-
μνήσιν.

Πενθήσωμεν τον φίλον, τον σ. αδελφον,
τον θερμόν της επιστήμης εργάτην, ζτι
προώρως απεχωρήσθη αφ' ήμων. Πενθή-
σωμεν, χύνοντες δάκρυ επί της σору του
αγαπητού Εδ'αγγέλου τα τοιαυτα δάκρυα
τιμώσι την μνήμη των φίλων· τα τοιαυτα
δάκρυα είναι εκχύσεις των πληρούτων
τάς καρδίας ήμων άλλειών αισθημάτων.

Εκλεισθη δια παντός το γλυκύφθογ-
γον του Εδ'αγγέλου στόμα, και δια παν-
τός απεσδέσθη η μελίρρυτος φωνή του.
Αι άρεσαι σου και ως επιστήμονος και ως
ανθρώπου δεν θα εκλείψωσι εκ της μνή-
μης των περιλύπων συναδέλφων σου, των
φίλων σου και πάντων των γνωρισάντων
σε· η διαβεβαίωσις δε αυτη μετά του ά-
σπασμού, έωσας ο άποχωρητισμός εν σοι
απευθύνω ύστατον εκ της φίλης χορείας
των συναδέλφων σου, και της κοινωνίας
όλοκληρου της Ερμουπόλεως. Και ήμεις
οι επιζώντες φίλοι και συναθληταί σου,
αγαπητέ Εδ'αγγελε, θ' απέλθωμεν του
κόσμου τούτου· και ήμων η τελευταία ό-
ρα θα σημάνη· και ήμεις θα πορευώμεν
όπου σύ ηδη έπορεύθης, αλλά δεν θα
συναπέλθη μεθ' ήμων και η σύ μνήμη· η
μνήμη σου θα διατελει πάντοτε ζώσα και
θάλλουσα εν τη ευγνωμοσύνη των επι-
στημονικών εις την αγαπητήν σου Ερ-
μουπόλιν ύπηρεσιών, δε τόσο προθύμως
προσέφερες.

Αναπαύθητι λοιπόν εν ειρήνη, και εν
τη πακοιθήσει ταύτη· το δε μετ' όλίγων
καλύφον σε χώμα ειη έλαφρόν, και ο
Κύριος κατατάξη σε εν δικαιοίς. Γένοιτο.

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΛΟΓΟΣ

εις τον νεκρόν του
ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΑΡΦΑΝΗ, ιατρού,
έκφωνηθείς

εν τώ Ιερφ Ναφ του Αγίου Νικολάου
υπό ΝΙΚ. ΙΣ. ΑΝΔΡΟΥΑΝ, δικηγόρου.

Εινε λοιπόν νεκρά η χειρ, πεφιλημένη
φιλε και πολυτιμητε συμπολιτα, εινε νε-
κρά η χειρ, ην δια των άριστων δώρων
του ηλόγησεν ο Άσκληπιός; Η χειρ έ-
κείνη, ητις επί δύο και ήμισιαν δεκαε-
τίας έδώρει την ίασιν, την παρηγορια-
τικής ηύλογοιτο από της ανωτάτης μέχρι
της κατωτάτης τάξεως της φιλάτης σου
Ερμουπόλεως;

Τίς θα ηδύνατο να μαντεύση, ακόμη
πρό όλίγου χρόνου, ότι συ, ο τόσο άν-
μαίος, ο τόσο ευρωστος, ο τοσοούτος σώ-
μας από του θανάτου, έμελλε να κλίνη
σκε από του θανάτου, σπεύδων προώρως
την κεφαλήν βαρειαν, σπεύδων προώρως
πρός τον θάνατον, όστις σε υπενόμεινε δια
πρός τον μακράς, ώσει μη έχων το θάρρος
γόσου μακράς δια μιās εκείνον, όστις
να καταπαλάσση δια μιās εκείνον, όστις
επερ τις και άλλος, εγνωρίζε να αφαιρη
απ' αυτού τα θύματά του;

Μετά τās εξαισίας διδακτορικάς αυτού
εξετάσεις εν τώ ημετέρφ Πανεπιστημίφ, ο
Αρφάνης μετέθη εν Παρισίαις, και μετ'
επιδόσεως άξιας ιδιαιτέρας μνείας, διή-
κουσε πλήρη την σειράν των ιατρικών μα-

θημάτων παρά των διακρηπεστέρων του
αίωνος μας Καθηγητών.

Επανελθών εις Ερμουπόλιν μετά πε-
ριοδείαν εν τή Έσπερίφ, συμπληρώσασαν
το ευδόκιμον πέρας των θεωρητικών αυ-
του σπουδών, άμέσως κατέλαβε θέσιν έ-
ξέχουσαν και άξίαν της πραγματικής μορ-
φώσεως και μαθήσεως, ών έτυχεν.

Η Ιατρική Εταιρία, ητις τόσας πα-
ρέχει εις τον τόπον μας ωφέλειας, και ης
ήτο εις των ιδρυτών της, τον άνδρείφ
Πρόεδρον, εκτιμήσεως ένεκεν, και έμεινε
τοιοτός.

Το Άσυλον των Φρενοβλαδών, εις ο
ευρίσκουσιν άσυλον τόσα θύματα της άν-
θρωπίνης αθλιότητος, πρώτος αυτός την
ιδεάν της ιδρύσεως συνέλαβε και πρώτος
πάντων γενναιοτάτας παρέσχε ήθικάς και
χρηματικάς χορηγίας, μέχρι τέλους μοχ-
θών δι' απαράδειγματίστου άφοσιώσεως,
και ζών ηυτή ηχοσε να ιδη το εδεργετικόν
τουτο ιδρυμα όλοταχως πρόσδεσον. Οι εν
αυτφ οικοοντες, πτωχοί τφ πνεύματι, τον
εκάλουν πατέρα, χύνουν δε ηδη δάκρυα
πικρά, κατά τα δικαιέματα της εχεφρο-
σύνης των, επί τη στερήσει εκείνου, ού το
γλυκύ μελιδικά έθέρμανε τσάκις την πα-
γεράν των καρδίαν, και η αγαθή του ψυ-
χής έχυνε βίλασμον παρηγορίας εις τα
έκλειπόμενα ένεινα έντα.

Εις έκλειπόμενα ένεινα έντα, ούδέποτε
ουδέποτε περιστασιν και εις οι-
προσήνεχε υγιεινής, ο Αρφάνης
κερδός τās ποιικίλως όφθίμως και άφιλο-
κέρδους τās άνωτάτας άνωτάτας.

Αι δε εκάστοτε άνωτάτας άνωτάτας
άρχαι μετά προσοχής ήκροφ, διοικητικά
της του, ητις ήτο αυθεντία.

Αι διάφοροι διακεκριμένοι και σο-
επιστημονικά αυτοο μονογραφίαι κατέ-
στησαν αυτών γνωστόν εις τον έξω Ιατρι-
κόν κόσμον.

Εγένετο μέλος άντεπιστέλλον πολλών
Ιατρικών Ακαδημιών.

Ετιμήθη έπαξίως δια του Σταυρου του
Σωτήρος και άλλων ξένων άνωτέρων πα-
ρασήμων.

Ητο θερμόν Ιατρόν του αξιολόγου
προσωπικού του Αγγλικού Τηλεγραφείου.

Ελθών εις γάμου κοινωνίαν μετ' επι-
λέκτου κόρης της μεγάλης και πατριαρ-
χικής οικογενείας Βοκοτοπούλου, ιδρυε ι-
διον οίκον με τās ένάρτους παραδόσεις,
έχων συμβοσθόν την πεφιλημένην του
Μαρίαν, εξ ης απέκτησε ευφύεστατον τέ-
κνον, τον αγαπητόν του Αντωνάκη.

Ακραίαν έχων την δύναμιν της δια-
νοίας αυτού μέχρι της τελευταίας του
πνοής, δεν κατέλειπε ουδ' επί στιγμήν,
παρά τās παρορνήσεις των οικείων του,
το καθημερινόν αυτού σύνθημα, την φι-
λοπονίαν. Οίκου και επί της κλίνης της
άγνης του, ηλγει μετά καρτερίας και
άνευ μεμψιμοιρίας, και έδέχετο ασθενείς,
όστινες επικίνους και μετ' εξαίρετικής πε-
ποιθήσεως προσέτρεχον εις αυτόν ζητουν-
τες ενίσχυσιν και ίασιν από εκείνον, όστις
επερ πάντα άλλον πελάτην του ειχεν ά-
νάγκην τοιαύτης ενίσχυσεως.

Το ευγενέστατον των αισθημάτων εινε
το αισθημα της ευγνωμοσύνης. Όταν δε
αυτη εκδηλώται υφ' ολοκληρου της κοι-
νωνίας Ερμουπόλεως και Σύρου και μάλι-
στα προς νεκρόν, εινε απόδειξις ισχυρά
των μεγάλων αυτού προς τον τόπον ύπη-
ρεσιών και της ευγενείας του εκδηλουύ-
τος λαού.

Το δάκρυ των παρά σου σωθέντων και
εδεργετηθέντων, το δάκρυ των αγαπών-
των σου εσοσέντα καυτή σου ταφου σου,
είς εν μετ' του σκηνώματος σου συγκα-
τέχεται μια επιστημονική κορυφή και εν
επίλεκτον μέλος της Ερμουπολιτικός κοι-
νωνίας.

Απελθε εις ειρήνην, άείμνηστε Ιατρέ
Εδ'αγγελε Αρφάνη. Χαίρει!

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ

έκφωνηθείσα
έντολή του «Συλλόγου της Υγιεινής»
παρά του
Ειδικού Γραμματέως αυτού
ΙΩΑΝΝΟΥ Β. ΚΑΡΑΚΑΛΑ
εις την σору
του αντιπροέδρου αυτού Ιατρού

ΕΥΑΓΓ. ΑΡΦΑΝΗ

Εμοι έμελλε, φίλτατε και αγαπητέ
Συνάδελφε, να έκφωνήσω κατά την ύ-

στάτην ταύτην στιγμήν, καθ' ην ορώ-
μεν Σε τον σκαπανέα και ακάματον ερ-
γάτην του καλού νεκρόν, εκ μέρους του
Συλλόγου της Υγιεινής την αποχαιρε-
τιστήριον ταύτην προσφώνησιν.

Όπου, αγαπητέ συνάδελφε και πολύ-
τιμη φίλε, τα πράγματα αφ' εαυτών
βωοσι, πās λόγος και πās έπαινος καθ-
ίσταται περιττός. Απαντες εγνωρίσαν
Σε ως ακάματον εργάτην του καλού·
ουδέεις άγνωσι τα φιλόανθρώπα και ευ-
γενή αισθηματα άτινα έδειξας ύπερ της
ανάκουφίσεως των δεινών της ανθρω-
πότητος· ουδέποτε ταυτα θέλουσι λι-
μονηθή παρά των συμπολιτών Σου·
είργασθης εν τη νεότητί Σου ως ευου-
νειδίητος δημοτικός Ιατρός και άνεκού-
φισες επί πολλά έτη την άπορον τάξιν
των συμπολιτών σου· συνεστήθη τη σή
προτοβουλία το Άσυλον των Φρενοβλα-
δών, εν φ ευρίσκουσι στέγην, τροφήν
και θεραπειαν ύπάρχεις μη δύναμεναι
να υπερσπείσωσιν εαυτάς. Προσέφερες
τάς Ιατρικάς σου ύπηρεσίας εις πλου-
σίους και πένητας πάντοτε άφιλοκερδός,
έχων υφ' ύψιν την εκτέλεσιν του καλού
και την ανακούφισιν του ανθρώπου· έ-
δρασεσ υπερανθρώπος δια λόγου και έρ-
γου εις τα δημοσία ζητήματα της Υγι-
εινής του τόπου ήμων, και έθγκας τās
βάσεις του «Συλλόγου της Υγιεινής
Σύρου», εξ ου πολλά και άπειρα αγαθά
ως ευελπιστούμεν δια την μακροβιότητα
και ευημερίαν των κατοίκων της νήσου
θα προαίψωσιν. Διεκρίθησ ως οικογε-
νειάρχης και φιλόστοργος πατήρ και
τομφός σύζυγος, και εν γενει εξέτελε-
σες τον προορισμόν σου ως άριστα, φί-
λτατε συνάδελφε.

**Η ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΩΣ**

δια τον εκλιπόντα Ιατρόν αυτης
ΕΥΑΓΓΕΛΟΝ ΑΡΦΑΝΗΝ

Ο κρηδευθείς διακεκριμένος Ιατρός της
πόλεως μας Εδ'αγγελεσ σου· επιστημονικής
μορφώσεως, ήτο και κατ' έξοχήν φι-
λόανθρώπος άνήρ, εις του όποιου την
προτοβουλίαν όφειλεται η ίδρυσις της
Φιλανθρώπου Επιτροπής Ερμουπόλεως,
έργον της οποίας είναι το Άσυλον των
Φρενοβλαδών Ερμουπόλεως, έντός του
όποιου συντηρούνται, διατρέφονται και
νοσηλεύονται υδ' απόκληροι της κοινο-
νίας.

Η Φιλάνθρωπος Επιτροπή Ερμουπό-
λεως, της οποίας επίλεκτον μέλος ήτο
ο εκλιπών σοφός επιστήμων, έχει υπο-
χρέωσιν να αναφέρη, δια τους τυχόν μη
γνωρίζοντας την φιλόανθρωπον θράσιν αυ-
του, τα κατά την ίδρυσιν του Ασύλου
των Φρενοβλαδών Ερμουπόλεως.
Είς τον Εδ'αγγελεν Αρφάνην όφειλε-
ται η σύλληψις της ιδεας της ίδρύσεως
του Ασύλου των Φρενοβλαδών, την ο-

ποιαν έμελέτην επί πολυ χρόνον κ
την άνεκοίνωσεν ακολουθώσ εις τους
ποτελέσαντας ταμέλη αυτης. Αυτός κ
μόνος έσκέφη νι χρησιμοποίηση τα κ
τεραιπωμένα τās κτίρια του Λοιμοκ
βακτηριου και ια σφωτάτης μελέτ
και καταλλήλων ιδεων υπέδειξεν εις τη
Φιλάνθρωπον Επιτροπήν Ερμουπόλε
πώς ιδρυόμενον ο Άσυλον των Φρεν
βλαδών θα χρησιμοποιηθη και θα κατα
στη ήμέραν τινδ σωτήριον κέντρον θε
ραπείας δια του απόκληρους της πό
λεως μας φρενοσφείας.

Ο Εδ'αγγελες Αρφάνης, τον όποιο
τόσον προώρως άφησπασεν ο θάνατος άπ
τάς άγκάλας μας, έπρωτοστάτησε κατα
δείξας όλας τās λεπτομερείας της ιδρύ
σεως και συντηρήσεως του Ασύλου και
επί σειράν πολλών έτών διηθύβουε τόσο
καλά το Άσυλον των Φρενοβλαδών άπ
όσας εις την κοινωνίαν τροφίμους φρε
νοπαθείς (μετά τίν δέουσαν θεραπειαν)
υγιεις εις τās οικογενείας των.

Όλοι ενθυμόνται τους άγώνας του
ατρού Εδ'αγγέλου Αρφάνη και την αυ
ταπάρησιν αυτου, μεταβαλίνοντασ εις τη
ήμέρας εις το Άσυλον δια να σώση τον
δεσποινίδα εκείνην της Ανδρου την
ραφρονήσασαν και θεραπευθεισάν εις το
Άσυλον των Φρενοβλαδών Σύρου, τη με
γάλη επιμονή του εκλιπόντος δυνατού
πιστήμονος και φρενολόγου μας Εδ'αγγ
λου Αρφάνη, όστις, αφου την έσοσας, σ
νετέλεσε και εις το να υπακούρουθη.

Όταν η μήτηρ άλλης δεσποινίδος ει
Πάρου ήλθε να παραλάβη την θεραπευ
θεισάν θυγατέρα της, μετά διετη θερα
πειαν εν τώ Ασύλω, κλάουσα έλεγε πρ
τον εκλιπόντα άνδρα, καταφιλοσασ τη
ση δι' ότι σκαμπα εις την οικογένει
μου. Την έσοσασ ταύτην.

Τις άνωτάτας περιστάσεις ηδύνατο να ά
μύση η Φιλάνθρωπος Επιτροπή πολλ
διότι δεν παρήλθε ήνα κατά την όποι
να μη εδεργετήση ο κλάυλαστος άνήρ
Αρφάνης την άνθρωπότητα. Δια τοιο
Φιλάνθρωπος ήτο ο Εδ'αγγελες σου
δεδηγμένον αυτης καθήκον εξέδωκ
προσηκον ψήφισμα επί τφ γανάτω
έκρητου μέλους αυτης Ιωάνη Αρφα

ΤΟ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑ ΣΥΖΥΓΩΝ ΤΡΙΑΝΚΟΥ

Αριθ. 18.
Επί τφ θανάτω του έριμου μέ
της διοικούσης αυτφ Επιτοπής
ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ Α. Ε. ΑΡΦΑΝΗ
ιατρού
Αποφασίζει:
Την δημοσία εκδήλωσιν της θλί
αυτου επί ταίς ύπηρεσίας του μετα
τος ύπερ του αγαθοεργου ιδρύματος
Την άποστολήν σφλυπητηρίων ει
οικογένειαν αυτου, και
Την κατάθεσιν στεφάνου.
Εν Ερμουπόλει εφ 7 Μαρτίου 1918
Το Διοικητικόν Συμβούλιον
Ν. ΠΕΤΙΜΕΖΑΣ, Νομάρχης Κυπ
ΔΗΜ. ΒΟΚΟΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΟΥ

Αριθ. 959.
Εν Ερμουπόλει τφ 9 Μαρτίου

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο ΔΗΜΑΡΧΗΣ ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ
Πρός τημάξιμον Κυρία
Μαρίαν (χθή) Εδ'αγγέλου
Ερίμος ει.
Το Δημοσιον Συμβούλιον, ε
δοχίτηθ θανάτου πολιταίου
σύζυγου, τουδίκμου Εδ'αγγ
φάνη, συνέλεξε έκτακτον
έξέδοτο το άριθμόν 367 τ
την, δι' ουάκις την βαθεία
λήσιν επί τάτω τφ μετασφ
δικαιέται τα σφλυπητήρια

